

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 667/2021
04.11.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Владимир Симоновић, адвокат у ..., против туженог Центар за економику домаћинства „Даница Вуксановић“ у ликвидацији Лесковац, кога заступа ликвидациони управник Мирослав Милић из ..., ради утврђења ништавости, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 45/20 од 06.03.2020. године, у седници већа од 04.11.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 45/20 од 06.03.2020. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 142/18 од 04.09.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор стварне ненадлежности; ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев да се утврди да је ништав део решења туженог број .. од 19.01.2018. године у ставу један диспозитива којим је утврђено да тужиоцу радни однос престаје услед покретања ликвидационог поступка јер је тужилац правноснажним, извршним и коначним решењем број .. од 23.11.2017. године проглашен вишком запослених; ставом трећим изреке одређено је да се трошкови поступка не досуђују.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 45/20 од 06.03.2020. године одбијена је жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена у другом ставу изреке, а укинута у делу о трошковима поступка и предмет враћен првостепеном суду на поновни поступак.

Против правноснажног дела другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду применом члана 408. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) и установио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. става 2. тачке 2) ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Ревизијске наводе којима се указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. става 2. тачке 12) ЗПП, Врховни касациони суд није разматрао јер, према члану 407. ЗПП, није разлог за изјављивање ревизије.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на неодрђено време на радном месту технички реализатор културних активности на основу уговора о раду од 01.06.2015. године.

Дана 11.09.2017. године Скупштина Града Лесковца донела је Одлуку о максималном броју запослених на неодређено време у систему локалне самоуправе Града Лесковца за 2017. годину којом нису прописана радна места на неодређено време код туженог.

ВД директор туженог донео је 23.11.2017. године Одлуку о проглашењу вишка запослених којом су проглашени вишком сви запослени код туженог који се након спроведене анкете нису сагласили да им радни однос престане споразумно уз исплату новчане накнаде, међу којима је и тужилац. Одлуком Управног одбора туженог од 15.12.2017. године дата је сагласност на наведену одлуку ВД директора туженог. Решењем ВД директора туженог број .. од 23.11.2017. године тужилац је проглашен вишком запослених и утврђено је да има право на отпремнину.

Дана 11.01.2018. године Општина Града Лесковца је донела Одлуку о укидању туженог којом је покренут поступак ликвидације над туженим и одређено да ступањем на снагу ове одлуке престаје радни однос свих запослених код туженог и рад лица ангажованих по другим основима.

Решењем Привредног суда у Лесковцу Фи 10/18 од 18.01.2018. године регистровано је покретање поступка ликвидације туженог. Решењем ликвидационог управника .. од 19.01.2018. године тужиоцу је отказан уговор о раду са даном 08.01.2018. године услед покретања поступка ликвидације туженог.

Према становишту првостепеног суда, тужбени захтев није основан јер је решење туженог од 19.01.2018. године донето на основу члана 176. тачке 5) ЗОР услед покретања поступка ликвидације туженог и има конститутивно дејство, док је решење туженог од 23.11.2017. године донето у циљу спровођења Одлуке о максималном броју запослених за 2017. годину, али на основу тог решења тужиоцу није престао радни однос.

Према становишту другостепеног суда, покретање поступка ликвидације туженог у смислу члана 526. Закона о привредним друштвима у вези члана 27. става 3. Закона о јавним службама није законски разлог из члана 176. тачке 5) ЗОР за престанак радног односа по сили закона јер је тужени, као послодавац, активно правно лице све

до брисања из регистра. Решење туженог од 19.01.2018. године је законито, без обзира на правну квалификацију из самог решења, у смислу члана 179. става 5. тачке 1) ЗОР јер је престала потреба за радом тужиоца због тога што Одлуком о максималном броју запослених за 2017. годину нису предвиђена радна места на неодређено време код туженог због чега је и покренут поступак ликвидације туженог.

Нису основани ревизијски наводи којима се указује на погрешну примену материјалног права. Решењем туженог од 19.01.2018. године тужиоцу је престао радни однос јер је услед економских и организационих промена код туженог престала потреба за његовим радом. Поменуте промене код туженог су последица Одлуке о максималном броју запослених од 11.09.2017. године којом нису прописана радна места на неодређено време код туженог и одлуке о укидању туженог и покретању поступка ликвидације од 11.01.2018. године. Стога је отказивање уговора о раду засновано на члану 179. ставу 5. тачки 1), а другачија правна квалификација у решењу од 19.01.2018. године не може да утиче на остваривање тужиоцевих права због отказа уговора о раду као вишка запослених. Тужилац ће, као поверилац туженог који је у ликвидацији, остварити право на отпремнину из члана 158. ЗОР јер је решење туженог од 23.11.2017. године, којим је утврђено да тужилац има право на отпремнину, пуноважно.

Врховни касациони суд није разматрао допуне ревизије од 04.08.2020. и 03.02.2021. године јер нису поднете у року из члана 403. става 1. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 414. става 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Врховни касациони суд је, применом члана 165. става 1. у вези члана 153. ЗПП, одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка јер није успео у овом поступку.

**Председник већа-судија
др Дргиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић